

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

П О С Т А Н О В А
від 23 квітня 1999 р. N 663
Київ

Про норми відшкодування витрат на відрядження
в межах України та за кордон

{ Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
N 850 (850-2000-п) від 30.05.2000
N 1355 (1355-2000-п) від 30.08.2000
N 1398 (1398-2000-п) від 06.09.2000
N 423 (423-2001-п) від 06.05.2001
N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002
N 1157 (1157-2003-п) від 24.07.2003
N 1732 (1732-2003-п) від 05.11.2003
N 1795 (1795-2003-п) від 20.11.2003
N 682 (682-2004-п) від 26.05.2004
N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004
N 184 (184-2005-п) від 12.03.2005
N 952 (952-2005-п) від 24.09.2005
N 116 (116-2006-п) від 08.02.2006
N 726 (726-2006-п) від 25.05.2006
N 1618 (1618-2006-п) від 16.11.2006
N 108 (108-2007-п) від 31.01.2007
N 514 (514-2007-п) від 21.03.2007
N 859 (859-2007-п) від 26.06.2007
N 209 (209-2008-п) від 19.03.2008
N 483 (483-2009-п) від 20.05.2009 }

Відповідно до підпункту 5.4.8 статті 5 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" (334/94-ВР) Кабінет Міністрів України п о с т а н о в л я є:

1. Установити для працівників підприємств, установ та організацій усіх форм власності (крім державних службовців та осіб, які направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів) такі граничні норми добових витрат:

1) у разі коли до рахунків на оплату вартості проживання у готелях не включаються витрати на харчування, для відряджень у межах України - 30 гривень, для відряджень за кордон - у сумі в гривнях, еквівалентній 50 долларам США за офіційним курсом гривні до долара США, установленим Національним банком на день видачі авансу;

2) у разі коли до рахунків вартості проживання у готелях включаються витрати на:

одноразове харчування, для відряджень у межах України - 24 гривні, для відряджень за кордон - у сумі в гривнях, еквівалентній 40 долларам США за офіційним курсом гривні до долара США, установленим Національним банком на день видачі авансу;

дворазове харчування, для відряджень у межах України - 18 гривень, для відряджень за кордон - у сумі в гривнях, еквівалентній 27,5 долара США за офіційним курсом гривні до долара США, установленим Національним банком на день видачі авансу;

триразове харчування, для відряджень у межах України - 12 гривень, для відряджень за кордон - у сумі в гривнях, еквівалентній 17,5 долара США за офіційним курсом гривні до долара США, установленим Національним банком на день видачі авансу. { Пункт 1 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 850 (850-2000-п) від 30.05.2000, N 1398 (1398-2000-п) від 06.09.2000, N 423 (423-2001-п) від 06.05.2001, N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002, N 952 (952-2005-п) від 24.09.2005, N 209 (209-2008-п) від 19.03.2008; в редакції Постанови КМ N 483 (483-2009-п) від 20.05.2009 }

2. Установити норми відшкодування витрат на відрядження у межах України та за кордон для державних службовців і працівників підприємств, установ та організацій, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок коштів бюджетів, згідно з додатком.

У разі коли працівники, відряджені за кордон, за умовами запрошення забезпечуються стороною, яка приймає, безкоштовним харчуванням у країні відрядження (в дорозі), або коли працівники, відряджені в межах України для участі у переговорах, конференціях, симпозіумах, які проводяться за тематикою, що стосується основної діяльності підприємства, установи та організації, які відряджають працівників, за умовами запрошення забезпечуються організаторами таких заходів безкоштовним харчуванням, добові витрати відшкодовуються у розмірах, що визначаються у відсотках норм добових витрат для даної країни згідно з додатком, зокрема 80 відсотків при одноразовому, 55 відсотків - дворазовому, 35 відсотків - триразовому харчуванні. (Абзац другий пункту 2 в редакції Постанови КМ N 1732 (1732-2003-п) від 05.11.2003)

Витрати на наймання житлового приміщення під час відрядження відшкодовуються у разі надання оригіналів підтвердних документів. (Пункт 2 доповнено абзацом третім згідно з Постановою КМ N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004)

Витрати на харчування, вартість якого включена до рахунків на оплату вартості проживання у готелях або до проїзних документів, оплачуються відрядженням за рахунок добових.

Державним службовцям і працівникам зазначених підприємств, установ та організацій, які перебувають за кордоном тривалий термін і отримують заробітну плату в іноземній валюті, та працівникам дипломатичних установ України, які перебувають за кордоном у довготерміновому відрядженні та отримують виплати в іноземній валюті, у разі відрядження в межах країни перебування добові витрати відшкодовуються у розмірі 80 відсотків норм добових витрат, визначених у додатку до цієї постанови для даної країни. У разі відрядження у межах країни перебування терміном на одну добу добові витрати відшкодовуються у розмірі 50 відсотків зазначених норм.

3. Норми добових витрат і граничні норми відшкодування витрат на наймання житлових приміщень для державних службовців та осіб, які направляються у відрядження за кордон підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, переглядаються у разі потреби за поданням Міністерства фінансів на підставі обґрунтованих пропозицій Міністерства закордонних справ.

Граничні норми добових витрат для працівників підприємств, установ та організацій усіх форм власності (крім державних службовців та осіб, які направляються у відрядження

підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів) переглядаються за поданням Міністерства фінансів у разі зміни максимальної норми добових витрат, установленої для державних службовців та осіб, які направляються у відрядження за кордон підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів.
{ Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002; в редакції Постанови КМ N 483 (483-2009-п) від 20.05.2009 }

4. Підприємства, установи та організації, що направляють працівників у відрядження в межах України та за кордон, зобов'язані забезпечити їх коштами (у разі відрядження за кордон - у національній валюті країни, куди відряджається працівник, або у вільно конвертованій валюті) як аванс на поточні витрати у розмірах згідно з установленими нормами. Аванс відрядженому працівникові може видаватися готівкою або перераховуватися у безготівковій формі на відповідний рахунок для використання із застосуванням платіжних карток. (Абзац перший пункту 4 в редакції Постанови КМ N 1732 (1732-2003-п) від 05.11.2003)

Працівникам, які направляються у відрядження за кордон підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності (крім державних службовців, а також інших осіб, які направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів), добові виплачуються в іноземній валюті у сумі, яка в еквіваленті за офіційним курсом гривні до іноземних валют, установленим Національним банком на день видачі коштів із каси уповноваженого банку, не перевищує встановлених граничних норм добових витрат. (Абзац другий пункту 4 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 1732 (1732-2003-п) від 05.11.2003)

Залишок коштів понад суму, витрачену згідно із звітом про використання коштів, виданих на відрядження або під звіт, підлягає поверненню працівником до каси або зарахуванню на відповідний рахунок підприємства, установи, організації, що їх видала (у разі відрядження за кордон - у грошових одиницях, в яких було видано аванс), у встановленому законодавством порядку. (Абзац третій пункту 4 в редакції Постанови КМ N 1732 (1732-2003-п) від 05.11.2003, N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004)
(Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 850 (850-2000-п) від 30.05.2000, N 423 (423-2001-п) від 06.05.2001, в редакції Постанови КМ N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002)

5. Термін відрядження визначається керівником, але не може перевищувати в межах України 30 календарних днів, за кордон - 60 календарних днів, за винятком випадків, установлених Кабінетом Міністрів України. (Абзац перший пункту 5 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 1157 (1157-2003-п) від 24.07.2003)

Термін відрядження працівників, які направляються для виконання у межах України монтажних, налагоджувальних, ремонтних і будівельних робіт, не повинен перевищувати періоду будівництва об'єктів.

Термін відрядження працівників, які направляються за кордон за зовнішньоекономічними договорами (контрактами) для здійснення монтажних, налагоджувальних, ремонтних, проектних, проектно-пошукових, будівельних, будівельно-монтажних і пусконаладжувальних робіт, шефмонтажу та авторського нагляду під час будівництва, обслуговування та забезпечення функціонування

національних експозицій на міжнародних виставках, не повинен перевищувати одного року. (Пункт 5 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 682 (682-2004-п) від 26.05.2004; із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 184 (184-2005-п) від 12.03.2005)

Підприємства, установи та організації, що направляють працівників за кордон за зовнішньоекономічними договорами (контрактами), забезпечують створення належних соціально-побутових умов, медичне обслуговування, страхування та необхідний правовий захист громадян України, які відряджаються за її межі для здійснення робіт, зазначених в абзаці третьому цього пункту. (Пункт 5 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 682 (682-2004-п) від 26.05.2004)

Термін відрядження військовослужбовців, направлених на навчання в системі перепідготовки, удосконалення, підвищення кваліфікації кадрів, на навчальні та підсумково-випускні збори слухачів заочних факультетів вищих військових навчальних закладів, не повинен перевищувати 90 днів, а за умови відшкодування фінансових витрат стороною, що приймає, та за рішенням Віце-прем'єр-міністра України відповідно до функціонального розподілу обов'язків - 18 місяців. (Пункт 5 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 1355 (1355-2000-п) від 30.08.2000, із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 1795 (1795-2003-п) від 20.11.2003)

Термін відрядження працівників авіаційних компаній, які направляються за кордон для виконання авіаційних перевезень пасажирів та вантажів у миротворчих місіях Організації Об'єднаних Націй згідно з контрактами між авіаційними компаніями України та Організацією Об'єднаних Націй, не повинен перевищувати шість місяців. (Пункт 5 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 116 (116-2006-п) від 08.02.2006)

Термін відрядження працівників державної контрольно-ревізійної служби, які направляються для проведення контрольних заходів, не повинен перевищувати періоду проведення таких заходів. { Пункт 5 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 1618 (1618-2006-п) від 16.11.2006 }

6. Установити, що державним службовцям, а також іншим особам, які направляються у відрядження в межах України і за кордон підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок коштів бюджетів, за наявності оригіналів підтвердних документів відшкодовуються витрати: (Абзац перший пункту 6 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004)

на проїзд (включаючи перевезення багажу) до місця відрядження і назад, а також за місцем відрядження;

на побутові послуги, що включені до рахунків на оплату вартості проживання у готелях (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), але не більш як 10 відсотків норм добових витрат для країни, куди відряджається працівник, визначених у додатку до цієї постанови, за всі дні проживання; (Абзац третій пункту 6 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 850 (850-2000-п) від 30.05.2000)

на бронювання місць у готелях у розмірах не більш як 50 відсотків вартості місця за добу;

на користування постільними речами в поїздах;

(Абзац шостий пункту 6 виключено на підставі Постанови КМ N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004)

на комісійні у разі обміну валюти.

Відшкодування витрат на службові телефонні переговори проводиться в розмірах, погоджених з керівником.

6-1. Державним службовцям, а також іншим особам, які направляються у відрядження за кордон на термін до 60 календарних днів підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, відшкодовується вартість страхового поліса (за наявності його оригіналу з відміткою про сплату страхового платежу), за яким передбачено відшкодування витрат на:

надання швидкої та невідкладної (екстреної) медичної допомоги страхувальнику і придбання необхідних медикаментів;

переміщення страхувальника на територію України для надання медичної допомоги;

відправлення труни з тілом (урни з прахом) страхувальника до місця поховання на території України та інші пов'язані з цим витрати.

У разі коли правилами в'їзду та перебування у країні, до якої відряджається страхувальник, встановлені вимоги щодо розміру страхової суми, у договорі страхування визначається мінімальна страхова сума. При цьому термін дії договору страхування повинен відповідати терміну відрядження.

Якщо в країні, до якої відряджається страхувальник, медична допомога надається іноземним громадянам безоплатно, вартість страхового поліса не відшкодовується.

{ Постанову доповнено пунктом 6-1 згідно з Постановою КМ N 514 (514-2007-п) від 21.03.2007 }

7. Витрати на проїзд державних службовців, а також інших осіб, які направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, у м'якому вагоні, в каютах, що оплачуються за 1-4 групою тарифних ставок, на суднах морського флоту, в каютах 1 і 2 категорії на суднах річкового флоту, повітряним транспортом за квитками 1 класу та бізнес-класу, фактичні витрати, що перевищують граничні норми відшкодування витрат на наймання житлового приміщення та на перевезення до 30 кілограмів багажу понад кількість багажу, вартість перевезення якого входить до вартості квитка того виду транспорту, яким користується працівник, відшкодовуються в кожному випадку з дозволу керівника згідно з оригіналами підтвердних документів. (Абзац перший пункту 7 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004)

Витрати, відшкодовані згідно з абзацом першим цього пункту, не є надміру витраченими коштами. (Пункт 7 доповнено абзацом другим згідно з Постановою КМ N 850 (850-2000-п) від 30.05.2000, в редакції Постанови КМ N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004)

8. У разі відрядження за кордон на службовому автомобілі витрати на пально-мастильні матеріали відшкодовуються відповідно до діючих норм за кілометр пробігу та затвердженого маршруту.

9. У разі коли сторона, яка приймає, забезпечує працівника, відрядженого за кордон, додатковими валютними коштами у вигляді компенсації поточних витрат (крім витрат на проїзд до країни призначення і назад та на наймання житлового приміщення) або добових витрат, сторона, яка направляє, виплату добових витрат зазначеним особам зменшує на суму додатково наданих коштів. Якщо сума, надана стороною, яка приймає, більша або дорівнює встановленим нормам добових витрат, то сторона, яка направляє, виплату добових витрат зазначеним особам не проводить.

10. Міністерству фінансів внести зміни до інструкції про порядок відряджень за кордон і в межах України.

11. Особливості направлення у відрядження військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, які проходять службу в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації, органах і підрозділах цивільного захисту, визначаються за погодженням з Міністерством фінансів відповідно Міністерством оборони, Міністерством внутрішніх справ, Службою безпеки, Службою зовнішньої розвідки, Державним комітетом у справах охорони державного кордону, Головним управлінням командуючого Національною гвардією, Управлінням державної охорони, Міністерством з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, Адміністрацією Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, а військовослужбовців Державної фельд'єгерської служби при Державному комітеті зв'язку та інформатизації – також Державним комітетом зв'язку та інформатизації.

{ Пункт 11 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 726 (726-2006-п) від 25.05.2006, N 108 (108-2007-п) від 31.01.2007, N 859 (859-2007-п) від 26.06.2007 }

11-1. Розмір добових витрат, що виплачуються працівникам, направленим у відрядження підприємствами, установами та організаціями усіх форм власності (крім підприємств, установ та організацій, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів), не може бути нижчим ніж норми добових витрат, установлених додатком до постанови Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. N 977 (977-2002-п).

Працівникам, які направляються у відрядження за кордон для здійснення робіт, зазначених в абзаці третьому та шостому пункту 5 цієї постанови, у разі їх перебування у відрядженні понад 60 календарних днів добові витрати починаючи з 61 дня виплачуються у розмірі 80 відсотків норм добових витрат, визначених пунктами 1 і 2 цієї постанови для працівників відповідних підприємств, установ та організацій. (Пункт 11-1 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 682 (682-2004-п) від 26.05.2004; із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 116 (116-2006-п) від 08.02.2006)
(Постанову доповнено пунктом 11-1 згідно з Постановою КМ N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002)

11-2. Затвердити розміри надбавок до норм добових витрат в іноземній валюті для окремих категорій працівників, що додаються.

(Абзац другий пункту 11-2 виключено на підставі Постанови КМ N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004)

(Постанову доповнено пунктом 11-2 згідно з Постановою КМ N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002)

12. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 5 січня 1998 р. N 10

(10-98-п) "Про норми відшкодування витрат на відрядження в межах України та за кордон" (Офіційний вісник України, 1998 р., N 1, ст. 20);

постанову Кабінету Міністрів України від 10 липня 1998 р. N 1046 (1046-98-п) "Про внесення змін і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 5 січня 1998 р. N 10" (Офіційний вісник України, 1998 р., N 28, ст. 1039).

Прем'єр-міністр України

В.ПУСТОВОЙТЕНКО

Інд. 26

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 1999 р. N 663

РОЗМІРИ
надбавок до норм добових витрат в іноземній
валюті для окремих категорій працівників

Надбавки до норм добових витрат в іноземній валюті для окремих категорій працівників виплачуються:

1) членам Уряду, державним службовцям 1 рангу та дипломатичного рангу Надзвичайного і Повноважного посла - в розмірі 50 відсотків норм добових витрат;

2) державним службовцям 2 і 3 рангу, дипломатичних рангів Надзвичайного і Повноважного посланника 1 і 2 класу - в розмірі 40 відсотків норм добових витрат;

3) державним службовцям 4 і 5 рангу, дипломатичних рангів радника 1 і 2 класу - у розмірі 30 відсотків норм добових витрат;

4) членам делегацій, що виїжджають за кордон на міжнародні переговори, наради та для підписання міжурядових угод, - у розмірі 25 відсотків, а керівникам цих делегацій - у розмірі 30 відсотків норм добових витрат.

Примітки. 1. Зазначені у цьому додатку працівники мають право на одержання тільки однієї надбавки.

2. До членів делегацій, зазначених у пункті 4, належать лише ті члени делегації (представники), які мають повноваження виступати від імені або за дорученням Президента України та Уряду України на міжнародних переговорах, конференціях, форумах та для підписання міжурядових угод. Інші члени делегації (представники, включаючи наглядачів), які виїжджають за кордон згідно з рішенням Президента України та Уряду України, до таких делегацій не відносяться.

(Постанову доповнено додатком згідно з Постановою КМ N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002)

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 1999 р. N 663
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2002 р. N 977
(977-2002-п)

НОРМИ
відшкодування витрат на відрядження у межах України
та за кордон для державних службовців і працівників
підприємств, установ та організацій, що повністю
або частково утримуються (фінансуються)
за рахунок бюджетних коштів

(доларів США)

Назва країни	Норма добових витрат	Гранична норма відшкодування витрат на наймання житлового приміщення за добу (не більш як)
Австралія	35	150
Австрія	45	105
Азербайджан	25	69
Албанія	33	100
Алжир	37	195
Ангола	44	195
Андорра	36	66
Антигуа і Барбуда	45	89
Аргентина	42	110
Афганістан	38	63
Багамські Острови	36	53
Бангладеш	33	63
Барбадос	37	53
Бахрейн	36	79
Беліз	34	53
Бельгія	50	200
Бенін	37	60
Бермудські Острови	34	55
Білорусь	25	69
Болгарія	34	80
Болівія	34	63
Боснія і Герцеговина	36	90
Ботсвана	32	74
Бразилія	38	132
Бруней	29	130
Буркіна-Фасо	40	56
Бурунді	37	63
Вануату	35	51
Великобританія	50	240
Венесуела	35	63
В'єтнам	32	90
Вірменія	25	69
Габон	40	90
Гаїті	35	63
Гайана	36	90
Гамбія	37	63
Гана	35	69
Гватемала	33	63
Гвінея	36	84
Гвінея-Бісау	44	50
Гібралтар	33	40
Гондурас	36	40
Гонконг	34	121
Гренада	44	63
Греція	44	133
Грузія	25	79
Данія	44	170
Джибуті	40	55

Домініканська Республіка	34	120
Еквадор	30	110
Екваторіальна Гвінея	38	35
Еритрея	36	40
Естонія	34	74
Ефіопія	40	63
Єгипет	36	120
Ємен	36	150
Замбія	34	78
Заморські території Франції	37	93
Зімбабве	35	63
Ізраїль	43	121
Індія	38	145
Індонезія	39	115
Ірак	39	80
Іран	32	105
Ірландія	37	160
Ісландія	39	160
Іспанія	39	135
Італія	50	200
Йорданія	34	95
Кабо-Верде	31	55
Казахстан	25	100
Кайманові Острови	36	90
Камбоджа	36	63
Камерун	39	60
Канада	45	130
Катар	34	111
Кенія	34	84
Киргизстан	25	69
Китай	50	140
Кіпр	38	140
Кірибаті	43	40
КНДР	35	111
Колумбія	34	120
Коморські Острови	37	55
Конго	40	100
Демократична Республіка Конго (Заїр)	37	67
Коста-Ріка	33	63
Кот-д'Івуар	40	84
Куба	40	150
Кувейт	36	150
Лаос	36	63
Латвія	34	120
Лесото	33	40
Литва	34	100
Ліберія	36	40
Ліван	39	90
Лівія	39	200
Ліхтенштейн	39	63
Люксембург	44	83
Маврикій	30	69
Мавританія	38	60
Мадагаскар	37	69
Макао	31	65
Македонія	36	95
Малаві	35	63
Малайзія	33	115
Малі	40	90
Мальдіви	32	63
Мальта	33	63
Марокко	37	63
Мексика	33	130

Мозамбік	38	69
Молдова	25	95
Монако	36	120
Монголія	39	79
М'янма	33	75
Намібія	33	100
Науру	31	40
Непал	29	63
Нігер	37	90
Нігерія	42	250
Нідерланди	41	130
Нікарагуа	36	74
Німеччина	50	121
Нова Зеландія	26	80
Норвегія	46	160
Об'єднані Арабські Емірати	38	140
Оман	36	150
Пакистан	37	150
Палау	29	50
Панама	34	63
Папуа-Нова Гвінея	39	120
Парагвай	31	40
Перу	34	130
Південно-Африканська Республіка	36	140
Польща	38	120
Португалія	40	90
Пуерто-Ріко	32	63
Республіка Корея	44	190
Росія	37	150
Руанда	39	63
Румунія	37	110
Сальвадор	30	37
Самоа	27	36
Сан-Марино	29	74
Сан-Томе і Принсіпі	34	63
Саудівська Аравія	39	110
Свазіленд	31	63
Сейшельські Острови	40	130
Сенегал	40	70
Сент-Люсія	42	79
Сербія	37	125
Сінгапур	35	150
Сирія	39	131
Словаччина	34	95
Словенія	36	110
Соломонові Острови	33	60
Сомалі	33	35
Співдружність Домініки	40	63
Судан	42	137
Суринам	39	69
США	50	240
Сьєрра-Леоне	37	63
Таджикистан	25	69
Таїланд	37	110
Тайвань	34	74
Танзанія	34	63
Того	38	63
Тонга	30	35
Трінідад і Тобаго	37	79
Туніс	36	80
Туреччина	39	120
Туркменистан	25	69
Уганда	38	69
Угорщина	34	88

Узбекистан	25	69
Україна	30	250
	гривень	гривень
Уругвай	32	75
Фіджі	29	40
Філіппіни	36	121
Фінляндія	41	170
Франція	50	170
Хорватія	37	90
Центральноафриканська Республіка	43	80
Чад	45	80
Чехія	34	135
Чилі	33	100
Чорногорія	37	100
Швейцарія	44	105
Швеція	44	101
Шрі-Ланка	34	63
Ямайка	38	90
Японія	50	250

Примітки. 1. Граничні норми відшкодування витрат на наймання житлового приміщення за добу встановлені з урахуванням включених до рахунків на оплату вартості проживання витрат на користування телефоном (крім витрат на службові телефонні переговори), холодильником, телевізором та інших витрат (крім витрат на побутові послуги, які відшкодовуються у розмірі, встановленому пунктом 6 постанови, та витрат на оплату податку на додану вартість).

2. Забезпечення працівників коштами у разі відрядження за межі України здійснюється згідно з установленими нормами відшкодування витрат на відрядження чи в еквіваленті цих сум в іноземній валюті (у валюті країни відрядження або у вільно конвертованій валюті) за офіційним курсом гривні до іноземних валют, установленим Національним банком на день подання уповноваженому банку розрахунку витрат на відрядження.

Урядовий Секретар
Кабінету Міністрів України

В.ЛИСИЦЬКИЙ

{ Додаток в редакції Постанови КМ N 850 (850-2000-п) від 30.05.2000; із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 1398 (1398-2000-п) від 06.09.2000; в редакції Постанов КМ N 423 (423-2001-п) від 06.05.2001, N 977 (977-2002-п) від 11.07.2002; із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 818 (818-2004-п) від 29.06.2004, N 952 (952-2005-п) від 24.09.2005, N 514 (514-2007-п) від 21.03.2007, N 209 (209-2008-п) від 19.03.2008 }